

مرغ آمین

تاریکی الماس

◀ مریم حدادی

«جدول مندلیف» دارای چند ستون ساده است که تقسیم شده‌اند به چند خانه و در هرکدام عنصری مستأجر است که سازنده من و شما و زمین و آسمان است. سند یکی از این خانه‌ها را به اسم نوک مداد توی جامدادی‌تان زده‌اند! نوک مداد یک شکل از کربن است و چون تحمل تب و تاب فشار را نداشته، در میان استوانه‌ای چوبی اسیر شده است. کارش این است که چند خطی توی دفتر بنویسد، بعد هم با آفتاب و مهتاب از حافظه‌اش پاک شود. خود مداد پس از مدتی کوچک می‌شود و دیگر در دست جای نمی‌گیرد. ایده‌آلش می‌شود اینکه در تفکیک زباله‌ها بفرستیمش برای خرد شدن، یا ساخت زغال آتش.

اما وقتی همین کربن زیر فشار صبری کرد، الماس شد و داخل موزه‌ها و گنجینه‌ها نشست، کسی نمی‌تواند رویش قیمت بگذارد، همیشه هم روی دست می‌نشیند نه زیر آن! الماس از همان نقطه ابتدایی کم نمی‌آورد. بیا و الماس باش؛ از همین نقطه شروع، از همین شروع سال تحصیلی با توکل به خدا. برای بالا و پایین‌ها و سرازیری و سربالایی‌ها تاب و تحمل داشته باش، رفته‌رفته محکم می‌شوی. توی سرپایینی بیفتی یاد می‌گیری چطور کنترل سرعت داشته باشی، توی سربالایی کم نیاوردن نفس، توی سطح هموار، یکنواخت رفتن، و در جاده ناهموار، مهارت راه رفتن را می‌آموزی.

تو بهترین خودت باش، خدا می‌داند چطور سختی‌ها و شیرینی‌ها را بچیند تا الماس شوی! اعتماد کن! توکل کن!